

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sv/1/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899920
Dátum vydania rozhodnutia:	08.03.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012899920.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: W., bytom O., proti odporcovi: Ústredná volebná komisia, so sídlom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Drieňová 22, Bratislava, o návrhu navrhovateľa na zaregistrovanie kandidátnej listiny pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Návrhom zo 7. marca 2012 navrhovateľ žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie Ústrednej volebnej komisie o odmietnutí registrácie navrhovateľa a rozhodol o zaregistrovaní kandidátnej listiny W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O. ako kandidáta ako poslanca Národnej rady Slovenskej republiky pre voľby poslancov do Národnej rady Slovenskej republiky konané dňa 10.3.2012.

V odôvodnení svojho návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 11.12.2011 podal kandidátnu listinu pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky a rozhodol sa tak priamo zúčastniť na správe vecí verejných.

Ďalej uviedol, že Ústredná volebná komisia (ÚVK) dňa 16.12.2011 zamietla jeho kandidátnu listinu a nejednala s ním ako kandidátom vo voľbách. Napriek tomu, že zapisovateľka ÚVK bola povinná mu uvedené rozhodnutie doručiť do 24 hodín od rozhodnutia ÚVK, rozhodnutie mu v tejto lehote doručené nebolo a až dňa 22.12.2011 si našiel v poštovej schránke oznámenie o uložení poštovej zásielky, ktorej odosielateľom bolo Ministerstvo vnútra SR. Neskorým doručením rozhodnutia mu bolo znemožnené účinne sa brániť proti rozhodnutiu o odmietnutí jeho kandidátnej listiny na Najvyššom súde SR pretože proti rozhodnutiu o odmietnutí jeho kandidátnej listiny možno podať návrh na zaregistrovanie kandidátnej listiny na Najvyšší súd SR do troch dní od rozhodnutia ÚVK. Po skúsenostiach s nerešpektovaním zákonov, občianskych práv a Ústavy SR rezignoval a rozhodol sa uvedenú zásielku demonštratívne neprevziať. Až dodatočne sa rozhodol podať tento návrh na súd aj keď si je vedomý, že lehota na jeho podanie už uplynula, no zdôraznil, že na jej márne uplynutie nemal žiaden vplyv. K návrhu pripojil

fotokópiu vyplneného formulára „Kandidátna listina pre voľby do NR SR 10. marca 2012“.

Z obsahu návrhu je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha postupu najvyššieho súdu v zmysle úpravy Občianskeho súdneho poriadku o konaní vo veciach registrácie kandidátnych listín podľa § 250za.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým skúma, či má právomoc vo veci konať (§ 103 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá a § 250za ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), keďže existenciu procesných podmienok konania musí skúmať z úradnej povinnosti (ex offio), a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

Podľa § 250za ods. 1 OSP, ak volebná komisia príslušná podľa osobitného zákona rozhodla

a) o registrácii kandidátnej listiny, môže sa dotknutá kandidujúca politická strana alebo koalícia obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na zrušenie registrácie kandidátnej listiny,

b) o registrácii kandidátnej listiny s úpravou vykonanou podľa osobitného zákona, môže sa dotknutá kandidujúca politická strana alebo koalícia obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na vydanie rozhodnutia o ponechaní kandidáta na kandidátnej listine,

c) o odmietnutí registrácie kandidátnej listiny, môže sa dotknutá kandidujúca politická strana alebo koalícia obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní tejto kandidátnej listiny.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, účastníkmi konania sú politická strana alebo koalícia, ktorá podala návrh podľa odseku 1 a Ústredná volebná komisia.

Citované zákonné ustanovenie taxatívne vymedzuje právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konať vo veciach registrácie kandidátnych listín. Túto právomoc najvyššieho súdu nie je možné rozšíriť.

Z uvedeného je nesporné, že právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o uplatnenom návrhu nie je daná, keďže nejde o kandidátnu listinu v zmysle § 18 zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 333/2004 Z. z.“), nakoľko kandidátnu listinu nepodala politická strana ani koalícia, ale fyzická osoba, ktorej toto právo zákon nepriznáva. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na Ústavu Slovenskej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že podľa čl. 30 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky podmienky výkonu volebného práva ustanoví zákon, ktorým je zákon č. 333/2004 Z. z. ustanovujúci podmienky na registráciu kandidátnych listín do volieb do Národnej rady Slovenskej republiky (§ 18 a nasl. citovaného zákona).

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 244 ods. 5 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku a konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.